

tilskuddet reelt tilfalder forbrugeren. Har en virksomhed eksempelvis udført 10 timers tilskudsberettiget arbejde for en forbruger, vil der kunne opnås 10 x 65 kr. = 650 kr. i tilskud. Er der alene foretaget et fradrag på 400 kr. i regningen til forbrugeren, vil virksomheden alene kunne få 400 kr. i tilskud. Dette følger af sidste pkt. i § 3, stk. 1.

Ligeledes er der i stk. 1, 2. pkt., fastsat en grænse for, hvor stort tilskuddet kan være i forhold til det regningsbeløb, som forbrugeren skal betale. Denne grænse er fastsat til 130 % af det beløb, forbrugeren skal betale efter fradrag af alle andre udgifter inkl. moms – bortset fra lønudgiften – der er posteret på regningen til forbrugeren. Denne regel skal sikre, at antallet af arbejdstimer ikke opskrives for derved at opnå uforholdsmæssigt høje tilskud.

Har en virksomhed eksempelvis udført 10 timers tilskudsberettiget arbejde af 150 kr. i timen, kan der opnås et tilskud på 10 x 65 kr. = 650 kr. Regningen til forbrugeren vil herefter lyde på 850 kr. (1.500 kr. – 650 kr.)

Opgøres regningen fejlagtigt som 15 arbejdstimer af 100 kr. i timen, kunne der opnås et tilskud på 15 x 65 kr. = 975 kr., således at regningen til forbrugeren ville blive på 525 kr. (1.500 kr. – 975 kr. = 525 kr.). Her vil 130%-reglen indebære, at tilskuddet bliver maksimeret til 682,50 kr. (1,3 x 525 kr.) – og ikke som ellers anført 975 kr.

130%-reglen vil således begrænse virksomhedens og forbrugers incitamentet til at ændre på faktureringsprincippet for derved at opnå større tilskud. Samtidig hindrer reglen, at timeantallet forøges i forbindelse med, at der ydes forbrugeren forskellige rabatter.

130%-grænsen vil blive reguleret i takt med, at selve tilskuddet på 65 kr. ændres.

Ved udførelse af arbejde efter almindelige fakturerings- og omkostningsprincipper vil ordningen være ganske ukompliceret, idet tilskuddet vil udgøre 65 kr. pr. times udført arbejde, hvis den timeløn, virksomheden opkræver inkl. moms, udgør 115 kr. eller derover.

Til §§ 4-6

Af administrative grunde foreslås det i § 4, at tilskuddet udbetales til den virksomhed, der har udført arbejdet for forbrugeren. Herved vil det alene være et mindre antal virksomheder, der behøver at sætte sig ind i ordningen, hvilket er administrativt enkelt såvel for borgerne og virksomhederne samt for kommunerne, der administrerer ordningen. Virksomhederne skal en gang om måneden indlevere en opgørelse med relevante regninger over det udførte, tilskudsberettigede arbejde til kommunen.

Efter at kommunen har kontrolleret opgørelsen, anvises beløbet til udbetaling, og tilskuddet udbetales til virksomheden via Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Ordningen tilrettelægges således, at den kommunale sagsbehandling bliver mindst mulig, og således at kommunerne og Hypotekbanken stort set kan anvende det styrings- og udbetalingsssystem, der i dag anvendes ved udbetaling af statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i boliger.

Kommunens afgørelse af, hvilke arbejder, der er tilskudsberettigede, og fastsættelsen af tilskuddets størrelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 5, stk. 1 og stk. 4. Industriministeren kan fastsætte nærmere retningslinier for ordningen, herunder afgive fortolkningsbidrag til, hvordan ordningen skal administreres. Kommunerne skal foretage administrationen på dette grundlag, således at der vil være en ensartet praksis i hele landet.

Efter § 4, stk. 1, er det en betingelse for udbetaling af tilskud, at virksomheden er momsregistreret, og at den på forhånd er tilmeldt ordningen i den kommune, hvortil den afleverer skatteregnskab.

Beskæftiger en virksomhed personer, der er ansat med offentlige løntilskud, f.eks. langtidsledige, kan virksomheden ikke lade disse personer udføre tilskudsberettiget arbejde og samtidig opnå tilskud efter denne lov, jf. § 4, stk. 4. Optager en virksomhed ikke desto mindre sådanne arbejdsydelse på månedsopgørelserne, kan det udbetalte tilskud kræves tilbagebetalt af kommunen efter § 5, stk. 2, ligesom virksomheden kan slettes af tilskudsordningen, jf. § 6, stk. 3. En langtidsledig må derimod godt udføre andet arbejde for den pågældende virksomhed.

Efter § 4, stk. 2, skal det udførte arbejde være indberettet senest 3 måneder efter arbejdets udførelse. Er dette ikke sket, kan tilskuddet alene udbetales, såfremt kommunen dispenserer fra 3 månedersindberetningsfristen. Reglen er indført af hensyn til den bevillingsmæssige styring af tilskudsordningen.

Efter § 5, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen iværksætte særlige foranstaltninger til kontrol med de arbejder, hvortil der ydes tilskud, ligesom industriministeren efter § 7 kan udstede nærmere regler om lovens gennemførelse, herunder om hvilke oplysninger virksomhederne skal afgive om det tilskudsberettigede arbejde.

Ligeledes kan skattemyndighederne efter § 5, stk. 3, indhente de oplysninger om en virksomheds udførelse af tilskudsberettiget arbejde, som er nødvendige i forbindelse med skattemyndighedernes ligningskontrol. Da virksomheden indsender samtlige tilskudsansøgninger til den kommune, hvortil virksomheden også afleverer skatteregnskab, vil skattemyndighederne nemt kunne kontrollere, at virksom-